

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ככה זנאבים
כתוב ככה: (ב) ד"ה שלמי
ז"ל קודם ד"ה תהיה:

גליון הש"ס

מתני' הסולת והשמן
מעבבין. עיין לקמן דף מד
ע"כ תוספות ד"ה הסולת:

מוסף רש"י

[illegible]

ומקרא שאינו צריך הוא שהיה צריך ללמוד מפר כה קרא כתיב ציה כפרה וכפר לתימר כדכתיב כאשר עשה עשה לכפול בצוהרת האות

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות

אָלעל הענינים על המוצא: **אליבא דמ'** (על הענינים) על דמקום.
גב' שמי הלחם (למקן דף 15). במשנה פליגי ה"ז דמחייב על הענינים על
 בדמקום: **מרתנ'** **מעוטו מעבד אה רובו**. שאם מחסר כל שהוא
 פסול: **היין**. שלשים היין של איל ורביעית היין לכבש וחצי היין

(כ) שיעור ח' הדין בין בלוג דמנחם
 נדבד: 'גמ' מלא קומנו ררי יומי.
 וירקא חד בנמנחם נדבד 'קומן משס
 מלא קומנו וחד בנמנחם חוטא 'קומן
 הכהן ממנה מלא קומנו חד למנא
 וחד לעבד: שאס חסר כל שסא
 (סא) (סא) מריבזא דה"א
 (סא) [דרש]: ככה. ננסקס' (ב) ככה
 ועס לשור הכחד צפרסת שלג ל' ק'
 ממסמספס ומשמנה. (ב) ומשמע שיו
 שמיין וחדר כחיב נמי מגרסה ומשמנה
 שמיין שמיין שנה הכחוי לעבד:
 (ב) גרס וקולת חד הוא אלף שגרס
 נמנחם ציטוריס) וקלת צשר נמנחם:
 שנה על כל לצונות ואס כל הלכונה. שנה
 הכחוי לעבד: (ד) 'מרתנ' (ב) צמטסה
 ו"כ כחיב חוקק חארי מות וסיסה
 ואס ח' חלוקת עלוס וגו' וירקאסן וסוקק
 שיעורא: חוייס: חלוקתססן [סססן]: חללס
 הפניס כחיב [סס דן] מאשי ח' חק עלוס
 וסכולו קאי אסדריס ואצויין:
 (כ) (כ) (כ) (כ) (כ) (כ) (כ) (כ) (כ) (כ)

שני שעירי י"ה^א מעכבין
 עצרת מעכבין זה את
 זו את זו^ב שני סדרין
 בויכין מעכבין זה את זה כ"ב^ב
 מעכבין זה את זה כ"ב^ב
 וד' שבתודה^ג וד' שני
 מעכבין זה את זה
 מעכבות זו את זו ע"י
 שעל הפרכת שעל מזבח
 זו: גמ' שני שעירי יד'
 חוקה שני כבשי עצרת
 הויה שתי חלות הויה
 בויכין חוקה הסדרין
 מינים שבגזיר דכתיב
 חוקה ארבעה שבה
 דכתיב^ד ע'ל זבח תזוה
 שלמו לרבות שלמי
 דכתי' זאת תהיה תורה
 ולקחתם לקיחה תמהה
 ליש' אלא שאין לו א
 מיתריב ד' מניין שכלו
 וב' מהם אין עושין פ'ר
 זקוקין לשאין עושין פ'
 יוצא ידי חובתו בהן
 שיהו כולן באגודה א
 יסדה תנאי היא דתניא
 אגוד כשר שאינו אגוד
 אגוד מה הלך באגוד
 אלא הא דתניא^ה

משום ⁷ זה אלי ואנוהו: שבע הזאות שבפרה מעכב
ישעל מזבח הזהב ושעל הפרוכת מעכבות זו את
דבר של ציבור ודשעירי עבודה כוכבים ⁸ בדתניא ⁹

[illegible]

שלישי מנחות כז.

מסלתה ומשמנה מנרשה ומשמנה. לגבי עירובא דנפשה
 דאס חקר לא ציי שנה הכחז אכל לערעבין זה את
 זה ציי שנה הכחז כדפרשיש לעיל (דף יט.) מ"ר:
ארבעה שבמצוע. ען ארז ואוז שני מולעם ^א ונאפרין אכל

זכר הדם דלכמיץ וזקק (ד' ופעל
 אותם דזם תימיה וזקק חסיד האזות
 דמזרע דמנעבזו וז את ו' ויזל דמזרע
 ושיזר דהזל את חסיד גמי דפריס וזליס
 דחג דלכמיץ דהזל (גמזרד פ' כמחשפט
 לעבזי חסיד טוובא. מ"ר:

את רובו יהיו מיעוטו
מיעוטו מעכב את
מעכבין זה את זה
והיון זה את זה: גמ'
ומצו תרי זימני עשרון
ממאי מעמא אמר קרא
כל שהוא פסולה היין

ולקחתם לקיחה תמה. י"מ
דביסו' ב' סגי בלד
מד' מיניס ומצרך על נטילת חלה
כמו חכרוב דשרי חסר ולא בעינן
תמות אלא ביום ראשון בל' ולדכריהס
ביום שני מיסגי שטיוול האחד שפדיל
זולס ולימא דבסוק לורי הגזול (סוכה
מא: וצריס לולץ וצריס (סנה. עמ.)

ככה השמן מיעטו
נסכים ככה ^ג ומנחת
שם חסר כל שהוא
מעבבין זה את זה
והמשמנה הקומץ
זה על כל לבונה
על המנחה: **מתני'**
זה את זה ישיני כבשי
ה' חלות מעבבות
מעבבין זה את זה שני
הסדרין 'והבזיך'
שם שבזיר ^{ג'} שבפרה
ל' יארבע שבמזורע
ובעה הזאות שבפרה
זיזות שעל בין הברים
הזהב מעבבות זו את
זו מעבבין זה את זה
מעבבין זה את זה
שני סדרין חוקה שני
והבזיכין חוקה שני
בן יעשה ^{ג'} שבפרה

לא גמרי קיחה קיחה. א"ע: דגמרי קיחה קיחה משדה עפרון ברש קידושין (דף ט'). שמא ק"ד דהכא אינה מופנה א"י קיחה קיחה גמרי קיחה לקיחה לא גמרי. מ"ר: **ועשה** כאשר עשה ב"י. ברייתא: 10 מפתנים פשר ב"ש ב"ח (ובחיים ל"ט). וסתם משנה לה שפיר. מ"ר:

שאי עושיין פירות יהיו וקוקין לעושיין פירות ואין אדם
 שיהיה כולל באגודה אחת וכן "ישראל בהרצאה עד
 ת שנאמר "הבונה בשמים מעלותיו ואגדתו על ארץ
 "לולב בין אגוד בין שאינו אגוד כשר ר' יהודה אומר
 פסול מאי טעמא דר' יהודה גמר קיחה קיחה מאגדת
 אף כאן באגודה ורבנן לא גמרי קיחה קיחה כמאן
 ב מצוה לאגודו ואם לא אגוד כשר כמאן אי כרבי
 ב מצוה אי רבנן מאי מצוה לעולם רבנן ומאי מצוה
 ת זו את זו חוקה שבע הזאות שעל בין הבדים
 דיה"כ כתיב חוקה דפר כהן משוה ודפר העלם
 עשה לפר כאשר עשה לפר מה ת"ל לכפול בהזאות
 שאם

[illegible]

עין משפט
גר מצות

עב א מיי פייג מהל'
מעה"ק הלכה יד:
עג ב מיי פייג שם הלכה ה:
עד ג מיי פ"ג שם הלכה ה:
עה ד ה ו מיי שם פייג
הלכה יד:

[illegible]

תורה אור השלם

וַהֲבִיֵּאָה אֶל בְּנֵי אֶהֱרֹן
הַכֹּהֲנִים וְקָמַץ מִשֶּׁם מִלֵּא
קָמְצוֹ מִסֹּלֶתָהּ וּמִשְׁמֶנָּה עַל
כָּל לִבְנֶתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן
אֶת אֹכֶלֶתָהּ הַמִּזְבֵּחַ
אֲשֶׁר רִיחַ נִיחֹחַ לַיהוָה:

2. והרים ממנו קממיו
 ומסלת המנחה ומשמנה
 ואת כל הלבנה אשר על
 המנחה והקטיר המזבח
 וידח נחת אוקרתה ליה;
 ויקרא ו ח
 3. על חלת לחם חמץ
 לקריב קרבנו על זבח תודת
 ויקרא ז יג
 4. זאת תהיה תורת
 המצרע ביום שחרתו
 יחובא אל הכהן;

וּקְרָא יָד ב' 5. וּלְקַחְתֶּם לָכֵם בַּיּוֹם הַהוּא שֹׂשׂוֹן פֶּרֶץ עֵץ הָדָר כַּפַּת תְּמָרִים וְעֵנָף עֵץ עֵבֶת יַעֲרֵבִי נָחַל וּשְׂמַחְתֶּם לִפְנֵי יי אֱלֹהֵיכֶם שִׁשְׁעַת יָמִים: וּקְרָא יָד ב' 6. הַבּוֹהֵב בְּשִׁמְשֵׁם מַעֲלוֹתָיו יִאָּגְדוּהוּ עַל אֶרֶץ יִסְדָּה וְהִקְרָא לָמִי הֵם וּשְׁפָכֶם עַל פְּנֵי הָאָרֶץ יי שְׁמוֹ:

7. עֲזִי חֲמֹרֶת יָהּ וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה זֶה אֵלֵי וְאֶנְהוּ אֱלֹהֵי אָבִי וְאֶרְמֹנָהּ:

שיטה מקובצת

(6) תבות דעל העצם תחיל
 (מקום: ב) רוב השורות;
 עושים
 זכות דמנחת: ד) עושים
 פירות ורשאי: א) ועשה
 במשך ששה ימים: א) אילנה
 "מדי" ד) העצם כ"א (ד)
 על בסמוך סמכ"ב ועליו
 משה מנחה ופילנתה א)
 שפרק שתי הלחם בג' בוי"ב
 ולבונה א)
 המכריחה על לחם הפנים
 א) ממש א' בסמוך: ד) הסמים
 א' אכל על המזבח לא
 נשכח ששכחתי אומר על
 הצעיר את המזבח
 המזבח שכחתי אומר על
 המזבח אתה מבטל על
 המזבח וחפסי אותו ששכחתי
 אתה עצמו ומקיים תבדיר:
 תבדיר תבדיר תבדיר

מנחות ס"א אינו (יד) תיבות
להם לחוקת: (עו) חלות של
בע שבמצורע עץ ארז ואזוב
זת שלמי: (כ) שמן שבתורה:
לא מחלקינן בין יו"ט ראשון